

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., v právní věci

žalobce: **A.K.**
zastoupený advokátkou Mgr. Kateřinou Lukáčovou,
sídlem Reální 172/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí č. j. CPR-22971-3/ČJ-2021-930310-V235 ze dne 3. 1. 2022, ve věci správního vyhoštění,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje

- I. Rozhodnutí žalovaného č. j. CPR-22971-3/ČJ-2021-930310-V235 ze dne 3. 1. 2022 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se** náhrada nákladů **nepřiznává**.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 11. 1. 2022 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. CPR-22971-3/ČJ-2021-930310-V243 ze dne 3. 1. 202, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje – odboru cizinecké policie č. j. KRPT-140984-32/ČJ-2021-070022 ze dne 5. 7. 2021; prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci uloženo správní vyhoštění z území členských států Evropské unie a doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU, byla stanovena na 18 měsíců. Doba k vycestování z území ČR byla stanovena do 10 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Důvodem rozhodnutí byla skutečnost, že žalobce pobýval na území ČR od 18. 5. 2021 do 4. 7. 2021 bez platného oprávnění k pobytu.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že v řízení byla porušena ustanovení § 2 odst. 1, § 3, § 2 odst. 4 a § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Správní orgány řádně nevyhodnotily, že žalobce se po celou dobu pobytu v ČR choval slušně a bezproblémově, je zdravý a, má zájem o výkon výdělečné činnosti a je společníkem ve společnosti LEGALPRECISE, s. r. o. Dále poukázal na epidemii Covid-19, kdy mu tato komplikuje odjezd z ČR, kde je poskytována i lepší zdravotní péče ve vztahu k uvedené nemoci. Žalobce dále namítl, že kontrola dne 4. 7. 2021 narušila jeho právo nedotknutelnost obydlí, a proto nemělo být vůbec vedeno následné správní řízení. Žalovaný dále vůbec nepřipustil možné zmírnění tvrdosti zákona z důvodů humanitárních či solidárních. Žalobce rovněž nesouhlasí s bagatelizací jeho vazby na ČR v podobě podílu v obchodní společnosti LEGALPRECISE, s. r. o. Dále namítl nepřiměřenost správního vyhoštění, kdy po uplynutí předchozí lhůty k vycestování pobýval na území ČR jen o 47 dnů déle.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 20. 1. 2022 navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost. S ohledem na korelaci odvolacích a žalobních námitek odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a prvostupňového rozhodnutí.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. V souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodl bez jednání.
5. Ze spisového materiálu soud zjistil, že žalobci bylo uloženo správní vyhoštění již rozhodnutím č. j. KRPZ-97049/ČJ-2020-150026-SV, které následně neúspěšně napadl odvoláním i správní žalobou. Řízení před Krajským soudem v Brně bylo pravomocně

ukončeno 12. 5. 2021. Žalobce si sice podal kasační stížnost (posléze odmítnutou pro nepřijatelnost), nicméně té nebyl přiznán odkladný účinek. Lhůta k vycestování žalobci marně uplynula 18. 5. 2021. Dne 4. 7. 2021 byl žalobce kontaktován hlídkou policie na ubytovně ve Slezských Rudolticích; hlídka jej informovala a výsledku řízení o kasační stížnosti.

6. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 a 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, (dále jen „ZPC“), policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn, a porušuje-li cizinec opakovaně právní předpis, je-li vydání rozhodnutí o správním vyhoštění přiměřené porušení tímto předpisem stanovené povinnosti, nebo maří-li výkon soudních nebo správních rozhodnutí,.
7. Podle § 174a odst. 1 ZPC Při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.
8. Pokud se týče obecné námitky porušení žalobcem vyjmenovaných ustanovení správního řádu, tato je zcela obecná, a pro přezkum nezpůsobilá. Pokud se týče ostatních žalobních námitek, ty kopírují námitky odvolací, přičemž soud se zcela ztotožňuje s jejich vypořádáním v napadeném rozhodnutí, na něž pro stručnost odkazuje. Soud podtrhuje, že pokud se týče bezproblémového chování žalobce, není to skutečnost, který by odůvodňovala upuštění od vyhoštění, rovněž jeho čtvrtinový podíl ve společnosti LEGALPRECISE s. r. o., který nabyt v době, kdy měl opustit území ČR, nemůže být takovouto skutečností. K námitce porušení nedotknutelnosti obydlí nebylo tvrzeno nic konkrétního, co by nasvědčovalo porušení právních předpisů ze strany policie. S ohledem na opakované porušení povinnosti pobývat na území ČR s pobytovým oprávněním, je i délka uloženého vyhoštění zcela přiměřená. K otázce přiměřenosti uloženého opatření soud připomíná, co uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 Azs 210/2017-57 ze dne 9. 1. 2019 – a sice že pobyt na území ČR není samozřejmostí, na kterou má bez dalšího kdokoli právo; o to více je třeba, aby si cizinec takové možnosti vážil a žil v souladu s pravidly, která v ČR platí.
9. Soud nicméně vzal v úvahu obecně známé skutečnosti, jimiž je vypuknutí válečného konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou dne 24. 2. 2022, který dosud trvá. Je rovněž obecně známo, že konflikt se dotkl již v prvních dnech Sumské oblasti, kde je bydliště žalobce. Tyto obecně známé skutečnosti není třeba v řízení dokazovat (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 41 Az 2/2022-48 ze dne 2. 3. 2022).
10. Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Azs 170/2019-50 ze dne 13. 11. 2019, nelze § 75 odst. 1 s. ř. s. aplikovat v případech, kdy se po vydání rozhodnutí o zajištění změnil skutkový stav do té míry, že by zajištění mohlo být v rozporu s čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Soud proto vzal při svém

rozhodování v úvahu i skutečnost ozbrojeného konfliktu na Ukrajině, která nastala až po vydání napadeného rozhodnutí. Přihlédl též k ustanovení čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice č. 2008/115/ES o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, vyžadujícímu odklad vyhoštění, jestliže by hrozilo porušení zásady nenavrácení (*non-refoulement*).

11. Vzhledem k riziku vystavení žalobce válečnému konfliktu v případě vyhoštění na Ukrajinu, soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí nemůže obstát. Proto je krajský soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
12. Žalovanému, který byl ve věci procesně neúspěšný, právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo.
13. Procesně úspěšnému žalobci soud právo na náhradu nákladů dle § 60 odst. 7 s. ř. s. nepřiznal. Za okolnost odůvodňující tento mimořádný postup soud považuje skutečnost, že jediný důvod, pro nějž bylo žalobce vyhověno, je zcela nezávislý na žalobních bodech uplatněných v žalobě. Skutkové okolnosti, kvůli nimž byla žaloba zrušena, nastaly až po podání žaloby a soud je uplatnil sám, vycházeje z obecně známých skutečností.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 1. března 2022

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.

samosoudce